

Budućnost za Ameriku i 18. srpnja 2020. – broj dva

Jedenje poruke

Jeff Pippenger

2023-08-24

Neposredno prije završetka vremena milosti izdaje se zapovijed: „Ne zapečati riječi proročanstva ove knjige.”

I reče mi: Ne zapečaćuj riječi proroštva ove knjige, jer vrijeme je blizu. Tko je nepravedan, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,10.11.

U petom poglavlju Otkrivenja Bog Otac sjedi na svojem prijestolju i u svojoj ruci drži knjigu zapečaćenu sa sedam pečata.

I vidjeh u desnici Onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i izvana, zapečaćenu sa sedam pečata. Otkrivenje 5,1.

Kako se pripovijest od prvoga retka nastavlja sve do sedmoga poglavlja, nalazimo da je Isus, predstavljen kao Lav iz plemena Judina, Onaj koji uzima knjigu iz ruke svoga Oca i počinje postupno otvarati pečate. Kada otvori šesti pečat i iznese poruku predstavljenu tim pečatom, šesto poglavlje završava. Završava pitanjem koje vodi u sedmo poglavlje, gdje nalazimo odgovor na pitanje postavljeno u posljednjem retku šestoga poglavlja.

Jer je došao veliki dan gnjeva njegova; i tko će moći opstati? Otkrivenje 6,17.

Sedmo poglavlje uvodi sto četrdeset i četiri tisuće i „veliko mnoštvo“. Nakon što je Božji narod predstavljen u sedmom poglavlju, tada nalazimo kako se uklanja sedmi i posljednji od pečata. Jedino drugo proročanstvo u knjizi Otkrivenja koje je bilo zapečaćeno jesu sedam gromova iz desetoga poglavlja. Jednostavna je poanta da je jedino proročanstvo u knjizi Otkrivenja koje je zapečaćeno i koje može biti odpečaćeno prije nego što završi vrijeme milosti „sedam gromova“.

Godinama, ako ne i desetljećima, Future for America poistovjećuje ono što predstavljaju „sedam gromova“. „Sedam gromova“ predstavlja povijest mileritskog pokreta od 11. kolovoza 1840. pa sve do 22. listopada 1844. Sestra White potvrđuje tu činjenicu i dodaje da „sedam gromova“ također predstavlja „buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom“. Detaljno izlaganje tih činjenica može se pronaći u Habakkukovim tablicama, za sve one kojima ove proročke stvarnosti nisu poznate.

Istina o sedam gromova koja je bila iznesena u prošlosti još je uvijek istina, ali od kolovoza ove godine Gospodin je uklonio svoju ruku s ovih tema i otkriveno je više razumijevanja. Započet ćemo s desetim poglavljem Otkrivenja, a zatim razmotriti komentar sestre White o tom poglavlju. Prije nego što to učinimo, moramo utvrditi dvije točke koje nisu povezane s razmatranjem sedam

gromova.

Prva je točka da utvrđivanje istine o sedam gromova, koja je sada otvorena, zahtijeva nekoliko linija istine kako bi se na svoje mjesto stavilo sve što sedam gromova predstavljaju. Ovdje je, molim se, strpljivost svetih. Druga točka povezana s ovime jest da program koji proizvodi audio-prezentaciju ovih članaka ima ograničenje u pogledu količine vremena koje može čitati i govoriti. Svaki članak mora se uklopiti u to vremensko razdoblje. Od samoga početka ovoga proučavanja obavještavam vas da će biti potrebno nekoliko članaka kako bi se uspostavila istina predstavljena sedam gromova. A sada na deseto poglavlje.

I vidjeh drugoga silnoga anđela gdje silazi s neba, zaodjevena oblakom; a duga bijaše nad glavom njegovom, i lice mu bijaše kao sunce, a noge mu kao stupovi ognjeni. I u ruci svojoj imашe knjižicu otvorenu; i postavi svoju desnu nogu na more, a lijevu na zemlju, te povika jakim glasom, kao kad lav riče; i kad povika, sedam gromova oglasiše svoje glasove. I kad sedam gromova izgovoriše svoje glasove, htjedoh pisati; ali začuh glas s neba koji mi govori: Zapečati što izgovoriše sedam gromova i ne piši toga. A anđeo kojega vidjeh gdje stoji na moru i na zemlji podiže svoju ruku k nebu, i zakle se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji stvori nebo i što je u njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena više neće biti; nego će se u dane glasa sedmoga anđela, kad zatrubi, dovršiti tajna Božja, kao što ju je navijestio svojim slugama prorocima. I glas koji čuh s neba opet mi progovori i reče: Idi, uzmi otvorenu knjižicu iz ruke anđela koji stoji na moru i na zemlji. I pristupih anđelu i rekoh mu: Daj mi knjižicu. A on mi reče: Uzmi je i pojedi je; i zagorčit će utrobi tvojoj, ali će u ustima tvojim biti slatka kao med. I uzeh knjižicu iz ruke anđelove i pojedoh je; i bijaše u mojim ustima slatka kao med; a kad je pojedoh, utroba mi zagorča. I reče mi: Treba ti opet prorokovati pred mnogim pucima, i narodima, i jezicima, i kraljevima. Otkrivenje 10,1–11.

Komentirajući deseto poglavlje, sestra White izjavljuje:

„Silni anđeo koji je poučio Ivana nije bio nitko manji od Isusa Krista. Time što je svoju desnu nogu postavio na more, a lijevu na suhu zemlju, pokazuje ulogu koju vrši u završnim prizorima velike borbe sa Sotonom. Taj položaj označuje Njegovu vrhovnu silu i vlast nad cijelom zemljom. Borba je iz naraštaja u naraštaj postajala sve žešća i odlučnija, i tako će se nastaviti sve do završnih prizora, kada će vješto djelovanje sila tame dosegnuti svoj vrhunac. Sotona će, sjedinjen sa zlim ljudima, obmanuti sav svijet i crkve koje ne prime ljubav prema istini. Ali silni anđeo zahtijeva pozornost. Viče jakim glasom. On treba pokazati silu i vlast svojega glasa onima koji su se sjedinili sa Sotonom da bi se suprotstavili istini.

„Nakon što je ovih sedam gromova izreklo svoje glasove, Ivanu dolazi nalog, kao i Danielu u pogledu knjižice: ‘Zapečati ono što izrekoše sedam gromova.’ To se odnosi na buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom. Daniel će stajati u svojem dijelu na svršetku dana. Ivan vidi knjižicu otpečaćenu. Tada Danielova proročanstva dobivaju svoje pravo mjesto u porukama prvoga, drugoga i trećega anđela koje se imaju objaviti svijetu. Otpečaćivanje knjižice bijaše poruka u vezi s vremenom.“

Knjige proroka Daniela i Otkrivenja jedno su. Jedna je proroštvo, druga otkrivenje; jedna je zapečaćena knjiga, druga otvorena knjiga. Ivan je čuo tajne koje su gromovi izrekli, ali mu je

bilo zapovjedbno da ih ne zapiše.

„Posebna svjetlost dana Ivanu, koja se izrazila u sedam gromova, bila je prikaz događaja koji će se zbiti pod porukama prvoga i drugoga anđela. Nije bilo najbolje da narod zna te stvari, jer njihova je vjera nužno morala biti iskušana. Prema Božjem poretku trebale su biti objavljene najdivnije i najuzvišenije istine. Poruke prvoga i drugoga anđela trebale su biti naviještene, ali nikakva daljnja svjetlost nije se smjela otkriti prije nego što te poruke izvrše svoje posebno djelo. To je prikazano anđelom koji stoji jednom nogom na moru, proglašavajući najsvečanijom zakletvom da vremena više neće biti.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 7, 971.

„Moćni anđeo” koji je sišao 11. kolovoza 1840. bio je Krist, i u svojoj je ruci imao poruku za koju je Ivanu bilo rečeno da je pojede. Ono što je Ivan pojeo bila je poruka, ali je to izričito bila poruka koju je trebalo odnijeti Božjem narodu, a ne svijetu. Važno je prepoznati tko je ciljana publika u tom odlomku, jer premda je Krist sišao 11. kolovoza 1840., označujući osnaženje poruke prvoga anđela i time utvrđujući kada će se poruka prvoga anđela odnijeti cijelomu svijetu, knjižica koju je Ivan trebao pojesti označava kada je protestantizam predao plašt protestantizma mileritima. Kada je Krist sišao s knjižicom, okončavao je svoj saveznički odnos s crkvom iz pustinje i istodobno određivao mileritski narod kao svoj novi izabrani saveznički narod. Mileriti su bili narod koji prije nije bio Božji narod. Proroci nikada ne proturječe jedan drugomu.

I reče mi: Sine čovječji, stani na svoje noge, i govorit ću s tobom. I duh uđe u mene kad mi progovori, i postavi me na moje noge, te čuh onoga koji mi govoraše. I reče mi: Sine čovječji, šaljem te sinovima Izraelovim, odmetničkom narodu koji se odmetnuo od mene; oni i oci njihovi prestupali su protiv mene sve do ovoga dana. Jer oni su drska djeca i tvrda srca. K njima te šaljem; i reci im: Ovako govori Gospodin Bog. I oni, poslušali ili ne poslušali, jer su dom odmetnički, ipak će znati da je među njima bio prorok. A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne boj se njihovih riječi, premda su trnje i drača s tobom i prebivaš među škorpionima; ne boj se njihovih riječi niti se plaši njihovih pogleda, premda su dom odmetnički. I govorit ćeš im moje riječi, poslušali oni ili ne poslušali, jer su vrlo odmetnički. A ti, sine čovječji, čuj što ti govorim; ne budi odmetnik kao taj dom odmetnički: otvori svoja usta i jedi što ti dajem. I kad pogledah, gle, ruka bijaše pružena k meni; i evo, u njoj svitak knjige. I razvi ga preda mnom; i bijaše ispisan iznutra i izvana; a na njemu bijahu ispisani naricaljke, tugovanje i jao. I reče mi: Sine čovječji, jedi što nađeš; pojedi ovaj svitak i idi, govori domu Izraelovu. Tada otvorih svoja usta, i on me nahrani tim svitkom. I reče mi: Sine čovječji, nahrani svoj trbuh i napuni svoju utrobu ovim svitkom koji ti dajem. Tada ga pojedoh; i bijaše u mojim ustima sladak kao med. I reče mi: Sine čovječji, idi, pođi domu Izraelovu i govori im mojim riječima. Jer nisi poslan narodu tuđa govora i teška jezika, nego domu Izraelovu; ne mnogim narodima tuđa govora i teška jezika, čijih riječi ne možeš razumjeti. Doista, da sam te k njima poslao, oni bi te poslušali. Ali dom Izraelov neće te poslušati, jer neće poslušati mene; jer sav je dom Izraelov drzak i tvrda srca. Evo, učinio sam tvoje lice tvrdim prema njihovim licima, i tvoje čelo tvrdim prema njihovim čelima. Kao dijamant, tvrdim od kremenca, učinio sam tvoje čelo; ne boj ih se i ne plaši se njihovih pogleda, premda su dom odmetnički. I još mi reče: Sine čovječji, sve moje riječi koje ću ti govoriti primi u svoje srce i slušaj svojim ušima. Ezekiel 2:1–3:10.

Kad je Krist sišao s knjižicom koju je Ivan uzeo i pojeo, bila mu je „u ustima slatka kao med“. Ivan Otkrivenik i Ezekiel, obojica uzimaju poruku iz Kristove „ruke“. Ezekiel, pa stoga i Ivan, imali su poruku koju su trebali objaviti „domu Izraelovu“, a ne onima izvan Izraela. Kad bi oni izvan Izraela čuli tu poruku, prihvatili bi je, ali ne i Izrael, jer je „sav dom“ Izraelov „drzak i tvrdokoran“. Cijeli dom Izraelov (sav dom) bio je potpuno buntovan. Izrael je 1840. godine u desetom poglavlju Otkrivenja bio prikazan kao crkva u pustinji. Oni su ispunili čašu vremena svoje kušnje.

Premda Izrael ne bi poslušao poruku, proroku je ipak bilo zapovjedbno da im donese poruku male knjižice, sa svrhom da ih se drži odgovornima za odbacivanje svjetla prvoga anđela. U knjigama suda trebali su se smatrati odgovornima za to što su odbili poslušati poruku „proroka“ koji je bio „među njima“. Odbaciti proroka znači odbaciti poruku koja je proroku bila dana po anđelu Gabrielu, koji je sam tu poruku primio od Krista, koji ju je primio od Oca. Kada je Krist sišao s porukom male knjižice u svojoj ruci, to je bilo usporedno s onim kada je Sveti Duh sišao pri Njegovu krštenju. To je bilo predočeno po Mojsiju kod gorućega grma, i to je upravo isti putokaz koji postoji u svakom reformnom pokretu.

„Božje djelo na zemlji pokazuje, iz naraštaja u naraštaj, upečatljivu sličnost u svakoj velikoj reformaciji ili vjerskom pokretu. Načela Božjega postupanja s ljudima uvijek su ista. Važni pokreti sadašnjosti imaju svoju usporednicu u onima iz prošlosti, a iskustvo Crkve u prijašnjim vjekovima sadrži pouke od velike vrijednosti za naše vrijeme.“ Velika borba, 343.

Propast osmanske prevlasti 11. kolovoza 1840. godine (što je vrijeme kada su Ivan i Ezekiel pojeli malu knjigu koja je bila u Kristovoj „ruci“) označava „osnaživanje“ poruke prvoga anđela, koja je „prispjela“ u „vrijeme svršetka“ 1798. godine. Ona je bila „osnažena“ potvrdom vrhovnoga proročkog pravila millerita: načela godina za dan. Krist je tada počeo podizati temelj milleritskoga hrama, kao što je učinio pri svojem krštenju.

„Natanailova kolebljiva vjera sada je bila osnažena, te on odgovori i reče: ‘Rabbi, ti si Sin Božji; ti si Kralj Izraelov.’ Isus mu odgovori i reče: ‘Jer ti rekoh: Vidjeh te pod smokvom, vjeruješ li? Veće ćeš od ovoga vidjeti.’ I reče mu: ‘Zaista, zaista, kažem vam, odsada ćete vidjeti Nebo otvoreno i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sinom Čovječjim.’”

„U ovih prvih nekoliko učenika temelj kršćanske crkve bio je postavljan osobnim naporom. Ivan je najprije uputio dvojicu svojih učenika Kristu. Zatim jedan od njih nalazi brata i dovodi ga Kristu. Potom On poziva Filipa da ga slijedi, a on kreće u potragu za Natanaelom.“ Spirit of Prophecy, svezak 2, 66.

Kad je Krist sišao 11. kolovoza 1840. s malom knjigom otvorenom u svojoj ruci, to je bilo predoznačeno u reformnom pokretu zemaljske povijesti Krista, jer svaki reformni pokret posjeduje iste putokaze. Mojsije i reformski pokret koji je on poveo imali su isti putokaz. Iskustvo Mojsija kod gorućega grma predoznačavalo je silazak Duha Svetoga pri Kristovu krštenju, što je zauzvrat predoznačavalo 1840., a to opet predoznačava 11. rujna 2001., kada je sišao silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest.

„Dolazak“ poruke prvoga anđela, i „dolazak“ poruke drugoga anđela te „dolazak“ poruke trećega anđela svi su prikazani anđelima. Prvi anđeo ima malu knjigu u svojoj ruci, drugi je imao zapis u

svojoj ruci, a treći je imao pergament u svojoj ruci. Na svjedočanstvu dvojice ili trojice utvrđuje se istina. Sva tri anđela, bilo pri svome dolasku bilo pri osnaženju, imaju poruku u svojoj ruci.

Ivan i Ezekiel predstavljaju one koji su pojeli poruku kada je poruka prvoga anđela bila „osnažena”, što je drukčija povijesna oznaka od one kada je poruka prvoga anđela „stigla” 1798. godine.

Razlika između „dolaska” jedne poruke i njezina „osnaženja” iznimno je važna razlika koju valja zapaziti. Dok razmatramo sljedeći odlomak, uočite da je svrha prvoga anđela istovjetna svrsi anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, koji obasjava zemlju svojom slavom. Također uočite da svaka poruka uzrokuje podjelu, stvarajući dvije skupine štovatelja.

„Pokazano mi je zanimanje koje je cijelo nebo pokazivalo za djelo koje se odvijalo na zemlji. Isus je opunomoćio moćnoga anđela [prvoga anđela] da siđe i upozori stanovnike zemlje da se pripreme za Njegov drugi dolazak. Dok je anđeo napuštao Isusovu prisutnost na nebu, pred njim je išla izvanredno blistava i slavna svjetlost. Rečeno mi je da je njegovo poslanje bilo obasjati zemlju svojom slavom i upozoriti čovjeka na dolazeći gnjev Božji. Mnoštva su primila svjetlost. Neki od njih doimali su se vrlo ozbiljnima, dok su drugi bili radosni i zaneseni. Svi koji su primili svjetlost okrenuli su svoja lica prema nebu i proslavljali Boga. Premda je bila izlivena na sve, neki su samo došli pod njezin utjecaj, ali je nisu od srca primili. Mnogi su se ispunili velikim gnjevom. Propovjednici i narod ujedinili su se s opakima i odlučno se odupirali svjetlosti koju je razasuo moćni anđeo. Ali svi koji su je primili odvojili su se od svijeta i bili tijesno sjedinjeni jedni s drugima.

„Sotona i njegovi anđeli bili su revno zaokupljeni nastojeći odvratiti umove što većega broja ljudi od svjetla. Skupina koja ga je odbacila ostavljena je u tami. Vidjela sam anđela Božjega kako s najdubljim zanimanjem motri na svoj narod po ispovijesti vjere, da zabilježi kakav su karakter razvili dok im je bila iznesena poruka nebeskoga podrijetla. A kako su se vrlo mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa odvratili od nebeske poruke s prijezirom, porugom i mržnjom, anđeo s pergamentom u ruci načinio je taj sramotni zapis. Cijelo je Nebo bilo ispunjeno ogorčenjem što su Isusa tako prezreli oni koji su tvrdili da su njegovi sljedbenici.”

„Vidjela sam razočaranje onih koji su vjerovali, jer nisu ugledali svojega Gospodina u očekivano vrijeme. Božja je namjera bila sakriti budućnost i dovesti svoj narod do točke odluke. Bez propovijedanja određenoga vremena Kristova dolaska, djelo koje je Bog naumio ne bi bilo ostvareno. Sotona je mnoge navodio da gledaju daleko u budućnost na velike događaje povezane sa sudom i završetkom vremena milosti. Bilo je potrebno da se narod navede da ozbiljno traži sadašnju pripremu.

Kako je vrijeme prolazilo, oni koji nisu u potpunosti primili svjetlo anđela ujedinili su se s onima koji su prezreli poruku te su se s porugom okrenuli protiv razočaranih. Anđeli su zamijetili stanje onih koji su tvrdili da su Kristovi sljedbenici. Prolazak određenoga vremena iskušao ih je i dokazao, i veoma su mnogi izvagani na tezulji i nađeni manjkavi. Glasno su tvrdili da su kršćani, a ipak gotovo ni u čemu nisu slijedili Krista. Sotona se radovao stanju onih koji su tvrdili da su Isusovi sljedbenici.

„Imao ih je u svojoj zamci. Bio je naveo većinu da napusti pravi put, i oni su pokušavali uspeti se na nebo nekim drugim putem. Anđeli su vidjeli čiste i svete pomiješane s grešnicima na Sionu i s licemjerima koji ljube svijet. Bdili su nad istinskim Isusovim učenicima; ali pokvareni su utjecali na svete. Onima čija su srca gorjela silnom čežnjom da vide Isusa njihova je tobožnja braća branila govoriti o Njegovu dolasku. Anđeli su promatrali taj prizor i suosjećali s ostatkom koji je ljubio pojavu svojega Gospodina.“

„Drugomu moćnom anđelu [drugom anđelu] bilo je povjereno da siđe na zemlju. Isus mu je stavio u ruku jedan spis, i dok je silazio na zemlju, povikao je: ‘Pade Babilon, pade.’ Tada sam ponovno vidjela razočarane kako podižu svoje oči k nebu, gledajući s vjerom i nadom za pojavu svojega Gospodina. No činilo se da mnogi ostaju u nekom bezumnom stanju, kao da spavaju; ipak sam na njihovim licima mogla vidjeti trag duboke žalosti. Razočarani su iz Pisama vidjeli da se nalaze u vremenu odgađanja i da moraju strpljivo čekati ispunjenje viđenja. Isti dokazi koji su ih naveli da očekuju svojega Gospodina 1843. godine, naveli su ih da Ga očekuju 1844. godine. Ipak sam vidjela da većina nije posjedovala onu snagu koja je obilježavala njihovu vjeru 1843. godine. Njihovo je razočaranje oslabilo njihovu vjeru.“

„Dok se Božji narod ujedinjavao u poviku drugoga anđela, nebeska je vojska s najdubljim zanimanjem promatrala učinak te poruke. Vidjeli su mnoge koji su nosili ime kršćana kako se s prezirom i porugom okreću protiv onih koji su bili razočarani. Kad su s podrugljivih usana padale riječi: ‘Još niste uzašli!’, anđeo ih je zapisao. Anđeo je rekao: ‘Oni se rugaju Bogu.’ Bilo mi je ukazano na sličan grijeh počinjen u davna vremena. Ilija je bio uznesen na nebo, a njegov je plašt pao na Elizeja. Tada su opaki mladići, koji su od svojih roditelja naučili prezirati čovjeka Božjega, pošli za Elizejem i podrugljivo vikali: ‘Uzađi, ćelavče; uzađi, ćelavče.’ Time što su tako vrijeđali njegova slugu, vrijeđali su Boga i odmah ondje primili svoju kaznu. Na sličan će način oni koji su se rugali i izrugivali pomisli o uzlasku svetih biti pohodjeni gnjevom Božjim i bit će navedeni da osjete kako nije laka stvar poigravati se sa svojim Stvoriteljem.“

„Isus je ovlastio druge anđele da brzo polete kako bi oživjeli i ojačali klonulu vjeru Njegova naroda te ga pripravili da razumije poruku drugoga anđela i važan pokret koji se uskoro trebao zbiti na nebu. Vidjela sam kako ti anđeli primaju veliku silu i svjetlo od Isusa te brzo lete na zemlju da ispune svoje poslanje pomažući drugome anđelu u njegovu djelu. Veliko je svjetlo obasjalo Božji narod dok su anđeli klicali: ‘Evo, Zaručnik dolazi; izidite Mu u susret.’ Tada sam vidjela kako ti razočarani ustaju i u skladu s drugim anđelom objavljuju: ‘Evo, Zaručnik dolazi; izidite Mu u susret.’ Svjetlo od anđela prodiralo je posvuda kroz tamu. Sotona i njegovi anđeli nastojali su spriječiti da se to svjetlo širi i postigne svoju određenu svrhu. Prepirali su se s anđelima s neba, govoreći im da je Bog obmanuo narod i da svom svojom svjetlošću i silom ne mogu navesti svijet da povjeruje kako Krist dolazi. Ali unatoč tomu što je Sotona nastojao zapriječiti put i odvratiti umove ljudi od svjetla, Božji su anđeli nastavili svoje djelo...”

„Kad je Isusova služba završila u Svetinji i On prešao u Svetinju nad svetinjama te stao pred Kovčeg koji sadržava Božji zakon, poslao je drugoga silnoga anđela s trećom porukom svijetu. U ruku anđela bio je stavljen svitak, i dok je silazio na zemlju u sili i veličanstvu, objavio je strašno upozorenje, s najtežom prijetnjom koja je ikada bila upućena čovjeku. Ta je poruka bila

određena da djecu Božju stavi na oprez, pokazujući im čas kušnje i tjeskobe koji je bio pred njima. Anđeo reče: 'Bit će dovedeni u blisku borbu sa Zvijeri i njezinim kipom. Njihova jedina nada u vječni život jest da ostanu postojani. Premda su im životi u pitanju, moraju se čvrsto držati istine.' Treći anđeo svoju poruku zaključuje ovako: 'Ovdje je postojanost svetih: ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.' Dok je ponavljao te riječi, pokazao je na nebesko Svetište. Umovi svih koji prihvate ovu poruku upravljani su prema Svetinji nad svetinjama, gdje Isus stoji pred Kovčegom, prinoseći svoju posljednju posredničku službu za sve one nad kojima se milost još zadržava i za one koji su iz neznanja prekršili Božji zakon. To se pomirenje vrši za pravedne mrtve kao i za pravedne žive. Ono obuhvaća sve koji su umrli uzdajući se u Krista, ali koji, ne primivši svjetlo o Božjim zapovijedima, bijahu sagriješili iz neznanja prestupajući njegove odredbe." Early Writings, 245–254.

Nekoliko stranica kasnije u istoj knjizi, baveći se istim pojmovima na koje je upravo upućeno, sestra White utvrđuje da je odbacivanje triju poruka u mileritskoj povijesti bilo predočeno u Kristovoj povijesti. Ondje ona iznosi dva svjedoka koji ukazuju na progresivan proces kušnje, koji zahtijeva pobjedu na svakoj kušnji kako bi se moglo prijeći na sljedeću kušnju.

„Vidjela sam skupinu koja je stajala dobro zaštićena i postojana, ne dajući nikakva povoda onima koji bi htjeli uzdrmati utvrđenu vjeru tijela. Bog ih je gledao s odobravanjem. Bilo mi je pokazano troje koraka — poruke prvoga, drugoga i trećega anđela. Moj me anđeo pratitelj reče: 'Jao onomu tko bi pomaknuo ijedan kamen ili taknuo ijednu pribadaču ovih poruka. Pravo razumijevanje ovih poruka od životne je važnosti. Sudbina duša visi o načinu na koji se one primaju.' Ponovno sam bila provedena kroz te poruke te sam vidjela kako je skupo Božji narod platio svoje iskustvo. Ono je bilo stečeno kroz mnogo patnje i teškoga sukoba. Bog ih je vodio korak po korak, sve dok ih nije postavio na čvrstu, nepokolebljivu platformu. Vidjela sam pojedince kako prilaze platformi i ispituju temelj. Neki su s radošću odmah stupili na nju. Drugi su počeli nalaziti mane temelju. Željeli su da se učine poboljšanja, pa bi tada platforma bila savršenija, a narod mnogo sretniji. Neki su sišli s platforme da bi je ispitali i izjavili da je pogrešno postavljena. Ali vidjela sam da su gotovo svi čvrsto stajali na platformi i poticali one koji su sišli da prestanu sa svojim pritužbama; jer Bog je bio Glavni Graditelj, a oni su se borili protiv Njega. Pripovijedali su o čudesnom Božjem djelu koje ih je dovelo do čvrste platforme te su, u zajedništvu, podigli svoje oči k nebu i snažnim glasom proslavili Boga. To je djelovalo na neke od onih koji su prigovarali i napustili platformu, pa su oni ponovno, ponizna pogleda, stupili na nju.“

„Bila sam ponovno upućena na objavu prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj [predstavljajući poruku prvoga anđela] da pripravi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusovih učenja [predstavljajući poruku drugoga anđela]. Njihovo protivljenje poruci koja je naviještala Njegov dolazak dovelo ih je u položaj u kojemu nisu mogli spremno primiti najsnažnije dokaze da je On Mesija. Sotona je vodio one koji su odbacili Ivanovu poruku da odu još dalje, da odbace i razapnu Krista [predstavljajući poruku trećega anđela]. Čineći to, doveli su sebe u stanje u kojemu nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice [predstavljajući anđela iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja], koji bi ih poučio putu u nebesko Svetište. Razdiranje hramskoga zastora pokazalo je da se židovske žrtve i obredi više neće primati. Velika Žrtva bila je prinesena i bila je prihvaćena, a

Duh Sveti, koji je sišao na dan Pedesetnice, prenio je misli učenika sa zemaljskoga svetišta na nebesko, kamo je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, da na svoje učenike izlije dobrobiti svoje pomirbe. Ali Židovi su ostali u potpunoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja te su se još uvijek pouzdavali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko Svetište zauzelo je mjesto zemaljskoga, a ipak oni nisu imali nikakva znanja o toj promjeni. Stoga nisu mogli imati koristi od Kristova posredovanja u Svetome mjestu.“

„Mnogi sa stravom promatraju postupak Židova u odbacivanju i razapinjanju Krista; i dok čitaju povijest o Njegovu sramotnom zlostavljanju, misle da Ga ljube te da Ga ne bi zatajili kao Petar niti razapeli kao Židovi. Ali Bog, koji čita srca svih, stavio je na kušnju tu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osjećaju. Cijelo je nebo s najdubljim zanimanjem promatralo kako je primljena poruka prvoga anđela. No mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i koji su lili suze dok su čitali izvještaj o križu, izrugivali su se radosnoj vijesti o Njegovu dolasku. Umjesto da poruku prime s radošću, proglasili su je zabludom. Mrzili su one koji su ljubili Njegovu pojavljivanje i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti im je koristio ponoćni poklik, koji ih je trebao pripremiti da vjerom uđu s Isusom u Svetinju nad svetinjama nebeskoga svetišta. A odbacivanjem prethodne dvije poruke toliko su pomračili svoj razum da ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Vidjela sam da su, kao što su Židovi razapeli Isusa, tako i nazivne crkve razapele ove poruke, te stoga nemaju nikakva znanja o putu u Svetinju nad svetinjama i ne mogu imati koristi od Isusova posredovanja ondje. Poput Židova, koji su prinosili svoje beskorisne žrtve, oni uzdižu svoje beskorisne molitve prema odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan prijevarom, poprima vjerski karakter i vodi umove tih tobožnjih kršćana k sebi, djelujući svojom silom, svojim znacima i lažnim čudesima, da ih učvrsti u svojoj zamci.“ Early Writings, 258–261.

Odlomci iz knjige Rani spisi opetovano su se poučavali kroz službu Future for America. No postoje istine koje ti odlomci prikazuju, a koje su ostale nezamijećene.

Međaši povijesti mileritskog pokreta utemeljeni su na nekoliko reformnih pokreta u Bibliji. Bez određene upoznatosti s međašima koji se nalaze u svakom reformnom pokretu, prilično je nevjerojatno da bi netko razumio značenje razlike između trenutka kada poruka „dolazi” i trenutka kada je „osnažena”. Također je vjerojatno da su mnogi od onih koji su upoznati s usporednim reformnim pokretima propustili neke vrlo važne značajke različitih međaša reformnih pokreta.

„Sedam gromova“, koji predstavljaju događaje na početku adventizma i događaje na kraju adventizma, svjetlo su koje se otpećuje neposredno prije završetka vremena milosti. Obaviješteni smo da „sedam gromova“ predstavlja i „prikaz događaja koji će se zbiti pod porukama prvoga i drugoga anđela“ i „buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom“. „Sedam gromova“ nose potpis Alfe i Omege.

„Prikaz događaja“ koji su se odigrali „pod porukama prvoga i drugoga anđela“ predočava događaje koji se zbivaju pod porukom trećega anđela. Kada je Ivanu bilo zapovjedbno da ne piše ono što je izgovorilo sedam gromova, ta je zapovijed bila predočena zapovijedu koja je bila dana Danielu da zapečati svoju knjigu, jer nam je rečeno da nakon što su „sedam gromova“ progovorili svojim

glasovima, nalog dolazi Ivanu kao Danielu u vezi s malom knjigom: 'Zapečati ono što izgovoriše sedam gromova.'"

I Ezekiel i Ivan prikazuju Božji narod kako jede poruku pri osnaženju prvoga anđela 1840. godine, a prorok Jeremija prikazuje razočaranje koje je nastupilo među Božjim narodom kada se činilo da je poruka prvoga anđela doživjela neuspjeh.

Nađene su tvoje riječi, i ja ih pojedoh; i riječ tvoja bijaše mi radost i veselje srca mojega, jer sam prozvan tvojim imenom, o Gospode, Bože nad vojskama. Ne sjedoh u zbor podrugljivaca niti se veselih; sjedoh sam zbog ruke tvoje, jer si me ispunio gnjevom. Zašto je moja bol neprestana, i rana moja neizlječiva, koja se ne da iscijeliti? Hoćeš li mi doista biti kao varljiv potok, kao vode koje presuše? Zato ovako govori Gospod: Ako se vratiš, opet ću te dovesti, i stajat ćeš preda mnom; i ako izlučiš dragocjeno iz bezvrijednoga, bit ćeš kao moja usta. Neka se oni vrate k tebi, ali ti se ne vraćaj k njima. I učinit ću te ovom narodu kao utvrđen mjedeni zid; i borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati, jer ja sam s tobom da te spasim i da te izbavim, govori Gospod. I izbavit ću te iz ruke opakih, i otkupit ću te iz ruke silnika. Jeremija 15:16–21.

Jeremija je pronašao riječi knjižice, kao i Ivan i Ezekiel, te je i on pojeo poruku, ali je poruka postala poruka (voda) koja je iznevjerila. Kao da je Bog slagao, što je, naravno, nemoguće, no optužba za „laž” pruža ključ za smještanje Jeremije u prvo mileritsko razočaranje koje je bilo predloženo u Habakuku.

Stat ću na svoju stražu i postaviti se na kulu, i motrit ću da vidim što će mi reći i što ću odgovoriti kad budem ukoren. I Gospodin mi odgovori i reče: Zapiši viđenje i učini ga jasnim na pločama, da može trčati onaj koji ga čita. Jer viđenje je još za određeno vrijeme, ali na kraju će progovoriti i neće lagati: premda oklijeva, čekaj ga; jer će zacijelo doći, neće zakasniti. Habakuk 2:1–3.

Vizija poruke prvoga anđela bila je zapisana na pionirskoj karti iz 1843., koju je vodila Božja „ruka”.

„Vidjela sam da je kartu iz 1843. godine upravljala ruka Gospodnja i da je ne treba mijenjati; da su brojke bile onakve kakvima ih je On htio; da je Njegova ruka bila nad njima i sakrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti dok se Njegova ruka nije uklonila.“ Early Writings, 74.

„Određeno vrijeme“ 1843. bilo je prikazano na karti, i zato se ona naziva karta iz 1843. Objavljena je 1842. godine, kao ispunjenje zapovijedi u Habakuku da se „zapiše viđenje i učini razgovijetnim na pločama“. Viđenje je trebalo biti učinjeno razgovijetnim na „pločama“, u množini, čime se prepoznaje da će, nakon što Gospod ukloni svoju ruku s pogreške na karti iz 1843., ona biti ispravljena na pionirskoj karti iz 1850. Ta je pogreška proizvela prvo razočaranje, a Jeremija predstavlja one koji su pojeli malu knjigu 11. kolovoza 1840. i bili razočarani kada je određeno vrijeme 1843. godine iznevjerilo.

Kad je Jeremija 1840. pojeo knjižicu, bila je „radost i veselje” njegova srca, ali kada je nastupilo razočaranje, više se nije „radovao” te je „sjedio sam zbog” Božje „ruke”. Božja je ruka prekrila „pogrešku u nekim brojkama”, navodeći tako Jeremiju da razmotri mogućnost da je Bog lagao. Obećanje dano Jeremiji bilo je da će ga Bog, ako se „vrati” iz svoje klonulosti, učiniti svojim „ustima”. Ako bi se Jeremija nakon svojega razočaranja vratio Bogu i prepoznao da se nalazi u vremenu odgađanja iz prispodobe o deset djevica, Bog bi ga upotrijebio kao glasnogovornika koji će točno odrediti kada viđenje treba doći i više ne kasniti.

Svrha izlaganja ovih činjenica ovdje jest ustanoviti da sa svim anđeoskim porukama njihovi „dolaci” i „osnaženja” predstavljaju poruku života ili smrti koja proizvodi dvije skupine štovatelja. Tri anđela jesu tri koraka progresivnog procesa kušanja. Još je važnije za našu namjeravanu poantu to da, premda je razumijevanje sedam gromova bilo prepoznato ubrzo nakon dolaska „vremena svršetka” 1989. godine, kada je bilo otpečaćeno posljednjih šest redaka Daniela objavljujući završetak suda, postoji još jedno otpečaćenje sedam gromova na kraju povijesti trećega anđela.

Povijest početka adventizma započinje uklanjanjem pečata s prvoga anđela 1798. godine, a završava uklanjanjem pečata s istine nad kojom je Gospodin držao svoju ruku kako bi prouzročio razočaranje. Nakon toga uklonio je svoju ruku (uklonio pečat) i otkrio poruku vremena odgode.

Povijest završetka adventizma započinje otpečaćenjem poruke trećega anđela 1989. godine, a završava otpečaćenjem istine nad kojom je Gospod držao svoju ruku kako bi proizveo razočaranje. On sada uklanja svoju ruku te tako otpečaćuje poruku prvoga razočaranja i vremena odgode. On otpečaćuje svrhu 18. srpnja 2020. godine.

Stoga ovako govori Gospodin: Ako se vratiš, opet ću te dovesti natrag i stajat ćeš preda mnom; i ako izlučiš dragocjeno od bezvrijednoga, bit ćeš kao moja usta. Neka se oni vrate k tebi, ali ti se ne vraćaj k njima. I učinit ću te ovom narodu utvrđenim brončanim zidom; i borit će se protiv tebe, ali te neće nadvladati, jer ja sam s tobom da te spasim i da te izbavim, govori Gospodin. I izbavit ću te iz ruke opakih i otkupit ću te iz ruke strašnih. Jeremija 15:19–21.